

“Να τοποθετείς την κάθε λέξη στην καρδιά σου”

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Όταν προσεύχεσαι - και ιδίως διαβάζοντας από κάποιο κείμενο την προσευχή σου - μη παραλείπεις να περνάς από το νου σου τη σημασία κάθε λέξεως, να την τοποθετείς στην καρδιά σου.

Μη λες λοιπόν μηχανικά και ψυχρά την προσευχή σου. Υπόταξε την καρδιά σου στην προσευχή και πρόσφερε στον Θεό αυτή την υποταγμένη καρδιά σαν θυσία ευπρόσδεκτο. «Δός μοι, υιέ, σήν καρδίαν» (Παροιμ. κγ΄26). Τότε η προσευχή θα σε ενώσει με τον Θεό και την βασιλεία του και θα απολαύσης τους καρπούς του Αγίου Πνεύματος, όλα τα άγια αισθήματα: δικαιοσύνη, ειρήνη, χαρά, αγάπη, πραότητα, καρτερία, κατάνυξι.

Θέλεις ή προσευχή σου να έχει αναπαυτικά αποτελέσματα και στο ταλαιπωρημένο σώμα σου; Προσευχήσου θερμά και θα έχεις κατόπιν ύπνο ειρηνικό, ασκανδάλιστο, που θα ανανεώσει τις δυνάμεις του σώματος. Να αποφεύγης τον απεριόριστο ύπνο. Να προσεύχεσαι με ζέσι κάθε πρωί. Έτσι θα επιτύχης ηρεμία, ενεργητικότητα και καλή ανταπόκριση στις ανάγκες της εργασίας σου καθ' όλη την ημέρα.

Είναι η καρδιά σου ατίθασος; Κινείται προς τα μάτια και τα κοσμικά

ενδιαφέροντα; Βάλε την κάτω από τον έλεγχο σου. Κάμε ώστε ο θησαυρός της να μην είναι η γήινη ματαιότης, αλλά ο Θεός. Μονάχα με αυτούς τους όρους, θα έχεις καρποφορία σε πίστι και ζωή.

Ο Κύριος Ιησούς Χριστός, κατά τον επίγειο βίο του, δεν είχε που να γείρη το κεφάλι. Και όμως είχε μέσα του όλο τον πλούτο της ζωής της αληθινής. Οι πλούσιοι του κόσμου τούτου κτίζουν μέγαρα και ζουν μέσα σε αυτά. Αλλά αλλοίμονο! Μέσα σε τόση χλιδή, που τους περιβάλλει, δεν έχουν αληθινή ζωή στην καρδιά τους. Δεν μπορούν να χαρούν ικανοποιητικά τα μάταια αγαθά τους.

Νοιώθουν τον εαυτό τους κενό και δυστυχημένο μέσα στα ωραία μέγαρά τους. Έτσι κατά βάθος, πολλοί ισχυροί του κόσμου αυτού θα ήθελαν να αλλάξουν τα πολυτελή καταλύματα τους με το καλύβι του φτωχού, αν επρόκειτο έτσι να αποκτήσουν τη δική του εσωτερική ειρήνη.

(Η εν Χριστώ ζωή μου – Αγ. Ιωάννου της Κροστάνδης, εκδόσεις Παπαδημητρίου, σελ. 48-49)